

Βησσαρίωνος, Ἐπιστ. πρὸς Κων/ζίνον
Ν. ΣΧΗΝΟΜΝ. 3 σ. 12 ὅ.

①

Βησσαρίων
(ΝΙΚΑΪΑΣ) 15αι.

Ἐν Μαρκεζανῷ κώδεκι 533, αἰῶν 15^{ος}, περιέχονται ἔργα τοῦ
Νικαΐας ἢ ἑτα καρδινάλιου Βησσαρίωνος τὰ ἑξῆς: 1) φ. 3^α: Ἑγκώ-
μιον εἰς τὸν ὅσιον Βησσαρίωνα. 2) φ. 12^α: Μονωδία ἐπὶ τῷ Ρωμανίῳ
βασιλεῖ Μανουῆ τῷ Παλαιολόγῳ. 3) φ. 15^β: Προσφώνημα εἰς τὸν
βασιλέα τῆς Τραπεζάντος Μάξιον τὸν μέγα Κομνηνόν. 4) φ. 23^β:
Παραίτησις εἰς ἀδελφὸν προσώπου τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σοφίας. 5) φ. 25^β:
Μονωδία ἐπὶ τῇ δεσποίνῃ Τραπεζάντος Θεοδώρα ἡ μεγάλη Κομνηνῇ.
6) φ. 29^β: Ἐτέρα μονωδία ἐπὶ τῇ αὐτῇ. 7) φ. 35^α: Ἐτέρα μονωδία
ἐπὶ τῇ αὐτῇ. 8) φ. 38^β: Στίχοι ἡρωϊκοὶ ἐπιτάφιοι ἐπὶ τῷ... 9) φ.
38^β: Στίχοι ἰαμβικοὶ ἐπιτάφιοι ἐπὶ Γεωργίῳ τῷ Ἀμνηροῦτξῃ.
10) φ. 39^α: Κανὼν εἰς τὸν ἄγιον Παντελεήμονα. 11) φ. 42^β: Ἐπιστολή.
12) φ. 44^α: Ἐτέρα εἰς τὸν αὐτόν. 13) φ. 47^α: Ἐτέρα Γεωργίῳ τῷ Ἀμνηροῦ-

τ. 14) φ. 48^b: Στίχοι ἰαμβικοὶ ἐπιτάφιοι ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ Κλεόπης. 15)
 φ. 48^b: Στίχοι ἰαμβικοὶ ἐπιτάφιοι ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ Θεοδώρα. 16) φ. 49^b:
 Στίχοι ἰαμβικοὶ ἐν πέπλῳ ἔχοντε τὴν βασιλίδις Ῥωμαίων Μανουῆ καὶ
 ἑστῆν ἐν σχήματι λαϊκῶν τε καὶ μοναχῶν. 17) φ. 50^a: Ἐπιστολὴ Θεο-
 δώρῳ δεσπότη τῷ Πορφυρογεννῆτῳ. 18) φ. 51^a: Ἐπὶ τῷ αὐτῷ. 19) φ.
 51^b: Ἐπὶ τῷ Παύλῳ τῷ Σοφιστῇ. 20) φ. 52^a: Ἐπὶ τῷ Δημητρίῳ τῷ
 Πεπαγυμένῳ. 21) φ. 53^a: Ἐπὶ τῷ Νικηφόρῳ τῷ Χειλᾷ. 22) φ. 53^b: Ἐ-
 πὶ τῷ Διονυσίῳ ἱερομονάχῳ. 23) φ. 55^a: Ἐπὶ τῷ νομοφύλακι τῷ Εὐρε-
 νικῷ. 24) φ. 56^a: Ἐπὶ τῷ Μανθάλῳ ἢ Ἰσιδώρῳ τοῖς ἱερομονάχοις. 25)
 φ. 58^b: Λόγος ἡθικὸς περὶ ἀρετῶν ἐκ προσώπου Ἰωάννου Λάσκαρι
 τοῦ Λεοντάρη πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Δημητρίον. Ἐν κεφάλαιός
 δημοτικῆς. 26) φ. 107^b: Δικανικὸς πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει
 αἰνοδοὺν ἢ περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς, αἱ ἐκ προσώπου τοῦ ἀρχιεπισκόπου Τρα-
 πεζάντη Δοσιθέου. 27) φ. 131^b: Ἐγκώμιον εἰς Τραπεζάντα. 28) φ.
 167^b: Θμολία εἰς τὸ Μακάριον ἄνθρωπον ὃν εὗρε σοφίαν καὶ
 θνητὸς ὡς εἶδε φράσσειν. 29) φ. 183^a: Πρὸς τὸν βασιλῆα Ῥωμαίων

Βησσαρίωνος, Ἐπιστ. πρὸς Κυριζίνον

Ν. Ἐκκλησιολογ. 36. 12 ἰζ.

(2)

Βησσαρίων

(Νικαίας) 15αἰ

τὴν σύζυγον ἀποβαλλόμενα παραμυθητικός α^{ος}. 30) φ. 191^α;
πρὸς τὸν αὐτὸν παραμυθητικός β^{ος}. 31) φ. 199^α: Πρὸς τὸν αὐτὸν παραμυθητικός γ^{ος} ἐν ᾧ κ' περὶ ἀθανασίας ψυχῆς καὶ σώματος
ἀναστάσεως. 32) φ. 208^α: Προσβώματα ἐπὶ ἡ ἐνάρξει τῆς ἐν φε-
ραρίᾳ λατίνων καὶ Γραικῶν σὺγκρισεως συνόδου. 33) φ. 212^α:
Δογματικὴν ἡ περὶ ἐνώσεως. 34) φ. 238^α: περὶ τῆς ἐκπορεύσεως
τοῦ ἀγίου πνεύματος πρὸς τὸν υἱὸν Λάσκαριν τὸν φιλανθρωπι-
νόν, αἰτήσαντα. 35) φ. 268^α: Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν δεσπότην Κύρ
Κυνοτακτῆνον. - Τὰ αὐτῶν ἔργα τοῦ Βησσαρίου ἀνάγονται εἰς διαφόρους

ωρεοδότης ἢ ζυγὴς τοῦ, ὅτι τὸ πρῶτον ἀποδοχὴν τοῦ ἀντι-
 γραφῆς τοῦ κώδικος παροφθαλμιά, ὅτι ὁ Β. ἢ τὸ γένος ἐκ
 Πραπζούτος ἀντράφη κ' ἐσχατέθη ἐν Κων/στάει.
 Ἐνθ' αὖτις. κ' α' σ. 15-27 ὁ Λάμπος ἐξέδωκε τὴν ἐπὶ τοῦ δευτέ-
 ρου Κων/ζίνου Παδαμολόχου ἐπιστολήν. Αὕτη χαρακτηριζέ-
 ται σαφ' ὅτι μὴ κ' τὸν χαρακτήρα αὐτῆς ὡς ὑπόμνημα ἐξέδο-
 θη ὑπὸ τοῦ τίτλου: Ὑπόμνημα τοῦ καρδινάλιου Βυσσαρίωντος
 εἰς Κωνσταντῖνον τὸν Παδαμολόχον. Αὐτὸν ἐκτίθενται δι' αἰτί-
 ψας τοῦ Β. ὅσον ἀεσὰ τὰ μέτρα τὰ ἅπτα ὁ Κων/ζίνος σαφ' ὡ-
 ρεσε γὰρ λαφ' ἐπὶ ἀντιμετώπιον τῆς κρείμνου καταστά-
 σεως.

Ἐνθ' αὖτις. σ. 31-34 ἀνατυπῶνται λατινικῇ γυμνῇ ἐπιστολῇ
 τοῦ αὐτοῦ ἐκ Φερράρας τὸ 1459 πρὸς τὸν Μικρίτην μοναχὸν Τάκω-
 βον Pincens, τὸν ἐκ Μαρκίας. Παρορμῇ αὐτοῦ μετὰ τὴν ἐν Μαν-

Βησσαρίωνος, Ἐπιστ. πρὸς Κωνσταντ.
Ν. Ἑλληνικαί. 3 σ. 12 ἐξ.

(3)

Βησσαρίων
(Νικαίας) 15 αἰ.

ἐπὶ τὴν ἀπόστολιν, καὶ ἐν τῇ πᾶσι Πίστι Β' συγκλητικῶν χάριν κινεῖται
ἐν σταυροβορίας ἐναντίον τῶν Τούρκων, νὰ παρασκευάσῃ ἰδίᾳ ἐν
Μαρκία δυνάμεις ἐπὶ ἀποκατάστασιν τῆς ἐκ τῶν Τούρκων κα-
τεστραμμένης Πελοποννήσου, ἐν ᾗ ἀγνοοῦντο ἔτι βίον οἱ τελευταῖοι
Βυζαντινοὶ, ὡς καὶ ἀπὸ τῶν Παλαιολόγων. Ἡ ἐπιστολή ἐ-
κτίθη ἐκ τῶν βιβλίων τῶν Wadding, Annales minorum, Ρύμη 1650,
τομ. XIII σ. 63 ἐξ. Πηλ. 5' Vasil, Le cardinal Bessarion, Paris 1878,
σ. 23 ἐξ.

